

บทที่ 9

การจ้างนายพัสดุออกจากบัญชี

การจ้างนาย หมายถึง การปลดเปลี่ยนความรับผิดชอบเกี่ยวกับวัสดุ ครุภัณฑ์ ออกจาก การควบคุมและความรับผิดชอบของผู้ใช้หรือฝ่ายบริหาร โดยตัดยอดออกจากบัญชีด้วยการขาย การเลิกเปลี่ยน การโอน การบริจาค การแปรสภาพหรือทำลาย เป็นต้น

พัสดุเหลือใช้เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในหน่วยงานส่วนมาก ทั้งนี้เนื่องจากมีการเปลี่ยนแปลง และการพัฒนาทางเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านคุณภาพและรูปแบบ การใช้งานของพัสดุ นอกจากนี้พัสดุบางประเภทที่มีอยู่เป็นของที่มีคุณภาพดีหรือใช้ขึ้นส่วนที่ เป็นของปลอมหรือของเทียมทำให้เสื่อมคุณภาพเร็ว สาเหตุเหล่านี้ก่อให้เกิดปัญหาความลื้นเปลี่ยน ค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บและบำรุงรักษา ถ้าไม่มีการจ้างนายพัสดุออกจากบัญชี

สาเหตุของการจ้างนายพัสดุออกจากบัญชี

การที่ต้องมีการจ้างนายพัสดุออกจากบัญชี เนื่องจากสาเหตุต่าง ๆ ด้วยประการ ดังต่อไปนี้

1. พัสดุเหลือใช้อันเนื่องมาจาก

- การกำหนดปริมาณพัสดุมากเกินความต้องการหรือจากการเปลี่ยนแปลงความ

ต้องการ

- การจัดหาพัสดุไม่ถูกต้องตามคุณลักษณะเฉพาะหรือตามมาตรฐานที่กำหนด

- การยกเลิกโครงการหรือการยุบหน่วยงาน

2. พัสดุถ้าสมัย เป็นพัสดุตกค้างหรือเหลือใช้เนื่องจากมีพัสดุรุ่นใหม่ที่มีประสิทธิภาพ ดีกว่าทั้งในด้านรูปแบบและสมรรถนะเข้ามาทดแทน

3. พัสดุเสื่อมคุณภาพหรือหมดอายุ เนื่องจากพัสดุถูกใช้งานนานา หรือเก็บสำรองไว้ นาน ทำให้พัสดุหมดสภาพการใช้งานหรือพัสดุอาจเสื่อมคุณภาพจากการเก็บรักษาไม่ถูกวิธี ขาด การดูแลรักษา

4. เศษวัสดุที่เหลือจากการใช้งาน ในการผลิตสินค้าต่างๆ จะมีเศษวัสดุที่เหลือจากการผลิตหรือจากการใช้งานรวมทั้งพัสดุที่ผ่านการใช้งานแล้ว เศษวัสดุเหล่านี้อาจนำไปใช้ประโยชน์อีกครั้งได้ เช่น เศษเหล็ก กระป่อง เศษไม้ เป็นต้น

5. พัสดุที่ผลิตออกมานแล้วใช้ไม่ได้ เมื่อจากพัสดุบางชนิดผลิตออกมานไม่ได้มาตรฐานหรือเกิดจากการบรรจุหิบห่อไม่ดี ทำให้พัสดุเสียหาย เสื่อมคุณภาพ ฯลฯ จำเป็นต้องดำเนินการจำหน่ายออกไป

วิธีการจำหน่ายพัสดุออกจากบัญชี

การจำหน่ายพัสดุมีหลายวิธี ซึ่งแต่ละหน่วยงานควรกำหนดวิธีปฏิบัติไว้ว่าจะทำโดยวิธีใดก่อนและเลือกวิธีใดเป็นอันดับต่อไป เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจ ภาระการเงิน และจุดประสงค์ของหน่วยงานด้วยวิธีการต่างๆ มีดังนี้

1. การขายลดราคา (Sales) เมื่อหน่วยงานมีพัสดุเหลือใช้และได้รวบรวมไว้เป็นจำนวนมากพอที่จะขายได้ก็ให้ทำการขายลดราคาหรือขายเดหลังคราวละมากๆ หรือขายให้ลูกค้าเป็นครั้งคราว การขายให้ได้ราคาดีต้องมีการตั้งราคาคงที่สำหรับส่วนต่างๆ โดยอาศัยราคากลางซึ่งประเมินค่าตามสภาพเดลีปัจจุบัน และเพื่อสะท้อนแก่การซื้อขายควรมีการคัดเลือก และแยกประเภทของพัสดุเหลือใช้ บางครั้งอาจติดต่อขายคืนแก่ผู้ผลิตหรือตัวแทนจำหน่าย เพื่อนำไปซ่อมสร้างหรือคัดแปลงอีกทีหนึ่ง

2. การแลกเปลี่ยน (Exchange) หมายถึง การนำเอาพัสดุประเภทเดียวกันไปแลกเปลี่ยน กับหน่วยงานอื่น หรือแลกเปลี่ยนของใหม่โดยเพิ่มเงินให้แก่ผู้ขาย การแลกเปลี่ยนอาจทำกับพัสดุต่างประเทศได้ด้วย แต่จะยุ่งยากมากกว่าการแลกเปลี่ยนพัสดุประเภทเดียวกัน

3. การคัดแปลงไปใช้ประโยชน์อย่างอื่น (Modification) เป็นการนำเอาของซึ่งใช้ประโยชน์อย่างหนึ่งไปคัดแปลงใช้ประโยชน์อีกอย่างหนึ่ง เช่น เศษวัสดุที่เหลือจากการกระบวนการผลิตหรือของที่ใช้แล้วนำไปคัดแปลงเพื่อขายหรือใช้ประโยชน์ด้านอื่น เช่น กระป่อง น้ำมัน เศษเสื้อผ้า เป็นต้น การคัดแปลงไปใช้ประโยชน์อย่างอื่นต้องพิจารณาดูว่าการคัดแปลงจะทำให้กำไรหรือใช้ประโยชน์ได้คุ้มค่าหรือไม่

4. การนำกลับมาใช้อีก (Recycle) ของที่ใช้หมดแล้วนำมาแก้ไขหรือบรรจุใหม่ หรือนำมาผลิตใหม่ ทำให้ใช้ได้เหมือนของใหม่ เช่น กระดาษ ถุงพลาสติก กระสนูปปิ้น ขวดน้ำอัดลม เป็นต้น

5. การแจกจ่ายอีกครั้งหนึ่ง (Redistribution) เมื่อหน่วยงานมีพัสดุเหลือใช้ก็ควรตรวจดูว่าหน่วยงานใดมีความต้องการพัสดุประเภทดังกล่าวหรือไม่ ถ้าหน่วยงานอื่นมีความต้องการให้ส่งพัสดุไปให้หน่วยงานน้ำยพัสดุกลางเพื่อทำการแจกจ่ายไปยังหน่วยงานที่ต้องการหรือหน่วยงานที่มีพัสดุเหลือใช้จัดส่งโดยตรงให้แก่หน่วยงานที่ต้องการพัสดุเองก็ได้

การโอนให้หน่วยงานอื่นนั้น มีทั้งการโอนของใหม่และของใช้แล้ว การโอนของใหม่นั้นจะพิจารณาถึงหน่วยงานภายในหรือหน่วยงานที่ต้องปฏิบัติงานร่วมกันหรือที่เกี่ยวข้องก่อนแล้วจึงพิจารณาหน่วยอื่นๆ ต่อไปตามลำดับแห่งความสำคัญและความจำเป็นในการใช้งาน การโอนพัสดุจะต้องทำบัญชีหรือหลักฐานไว้เพื่อสะกดในการควบคุม

6. การบริจาค (Donation) เป็นการมอบให้หน่วยงานหรือองค์กรที่ทำงานเกี่ยวกับสังคมสงเคราะห์ หรือมอบให้สถานศึกษา

7. การทำลายทิ้ง (Destruction) พัสดุที่ไม่สามารถใช้ต่อไปได้หรือถ้าเก็บไว้อาจเกิดไฟไหม้อันตราย เช่น อาหารที่เสีย วัสดุเคมีภัณฑ์ที่เป็นพิษ วัตถุระเบิด เป็นต้น จะต้องนำไปทิ้งหรือทำลายโดยการเผา ฝัง หรือต่ำงทะเล

8. การจำหน่ายบัญชีเป็นสูญ ในกรณีที่พัสดุสูญหาย เนื่องจากถูกขโมยหรือชำรุด หรือพัสดุสูญหายและไม่สามารถหาผู้รับผิดชอบได้ ให้ดำเนินการตัดออกจากบัญชีโดยวิธีจำหน่ายบัญชีสูญ

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจำหน่ายพัสดุออกจากบัญชี

ในการจำหน่ายพัสดุอาจแบ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. หน่วยผู้ใช้และผู้เก็บรักษา มีหน้าที่ต้องพิจารณาว่าของสิ่งใดควรจะตัดออกจากบัญชีหน่วยใช้จะต้องแน่ใจว่าของเหล่านี้เหลือใช้จริง ๆ ไม่ใช่เหลือใช้เพียงชั่วคราวถ้ามีความต้องการอีก ก็อาจเป็นเวลาอีกนาน ถ้าเก็บไว้อาจเสื่อมสภาพหรือเสียค่าเก็บรักษาแพง จึงต้องแจ้งให้หน่วยงานที่มีหน้าที่จำหน่ายพัสดุออกจากบัญชีทราบทันที

2. หน่วยจำหน่าย จำเป็นต้องมีหน่วยงานนี้ทั้งธุรกิจเอกชนและหน่วยงานของรัฐ เนื่องจากหน่วยจำหน่ายซ่วยลดปัญหาต่างๆ ในด้านการบริการพัสดุมากน้อย หน่วยจำหน่ายนี้จะต้องนำเข้ามาแล้ว ยังจะต้องคงความคุ้มการตัดบัญชี และการศึกษาหาข้อมูลเกี่ยวกับการเสื่อมสภาพ และคิดค่าเสื่อมราคากลับ

เมื่อหน่วยใช้ต้องการส่งของเหลือมาให้แก่หน่วยจ้าหน่าย ก็อาจทำได้โดยการทำเอกสารประกอบการจ้าหน่ายของชิ้นนั้น ๆ ส่วนมาเอกสารดังกล่าวจะต้องระบุรายละเอียดดังนี้

(1) รายละเอียดเกี่ยวกับของชนิดนั้น เช่น ชื่อรุ่น ยี่ห้อ ผู้ผลิต ข้อมูลทางเทคนิคที่จำเป็น ฯลฯ เพื่อให้หน่วยจ้าหน่ายแน่ใจว่าได้รับของที่ถูกต้อง

(2) สภาพการใช้งานของพัสดุ เช่น ใหม่อีกน ใหม่พอประมาณ เก่าแต่พอใช้ได้ เก่าใช้ไม่ได้แต่พอซ่อมแซมได้ เก่ามากไม่สามารถซ่อมแซมได้ ฯลฯ สภาพต่างๆ เหล่านี้อาจกำหนดไว้เป็นรหัส เช่น ใหม่อีก = ก ใหม่ = ข เป็นต้น

(3) ราคา ควรแจ้งราคาเมื่อซื้อ และราคาที่หักค่าเสื่อมราคาตามสภาพ

(4) แหล่งที่มาของพัสดุ (หน่วยใช้)

(5) สถานที่ที่ของนั้นตั้งอยู่ (ในกรณีที่ต้องการให้หน่วยจ้าหน่ายจัดการขนส่งให้ด้วย)

(6) อาชญากรรมใช้งาน

หลังจากได้รับของแล้ว หน่วยจ้าหน่ายก็จะสำรวจคัดแยกหรืออาจซ่อมแซมปรับปรุงเด็กน้อย แล้วจึงกำหนดราคามาตรฐานขึ้นต่อไป เพื่อดำเนินการขายเหลือท่อไป

ประโยชน์ของการจ้าหน่ายพัสดุ การจ้าหน่ายพัสดุออกจากบัญชีมีประโยชน์ดังนี้คือ

1. ทำให้มีรายได้กลับคืนมาจากการจ้าหน่ายพัสดุ
2. ทำให้มีสิ้นเปลืองสถานที่เก็บและค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษา
3. สามารถจัดหาพัสดุใหม่ที่เหมาะสมกับการใช้งาน

ปัญหาการจ้าหน่ายพัสดุออกจากบัญชี

1. หน่วยงานทั่วๆ ไปไม่ค่อยสนใจที่จะดำเนินการจ้าหน่ายพัสดุ แต่มักให้ความสนใจแต่เฉพาะการจัดซื้อของใหม่เข้ามาใช้เรื่อยๆ เท่านั้น

2. ปัญหาเกี่ยวกับการไม่ทราบระเบียบวิธีปฏิบัติและข้อมูลต่างๆ ของพัสดุที่ต้องการจ้าหน่ายออกไป ทำให้ยากแก่การจ้าหน่าย

3. ปัญหาเกี่ยวกับงบประมาณ การของงบประมาณเพื่อจัดซื้อของใหม่มาทดแทนของเดิมที่ถูกจ้าหน่ายออกไป อาจยุ่งยากหรือไม่ได้งบประมาณตามต้องการ ทำให้ผู้ใช้ไม่ออกจ้าหน่ายพัสดุที่ใช้ไม่ได้ออกไป

4. ปัญหาเกี่ยวกับการคิดค่าเสื่อมราคา เนื่องจากไม่มีการกำหนดหลักเกณฑ์ในการคิดค่าเสื่อมราคา และอยุการใช้งานของพัสดุแต่ละประเภท ทำให้ไม่ทราบราคาที่ควรจำหน่ายออกไป